

Activiteiten bij Hoeveel dieren passen er in dit boek?

Hoeveel dieren passen er in dit boek? is een kleurrijk prentenboek dat begint met één mier die enorm gesteld is op zijn eigen ruimte: 'er past maar één mier in dit boek'. Naarmate het verhaal vordert dienen zich echter steeds meer dieren aan van allerlei soorten en maten die besluiten dat er ook voor hen voldoende plek is in het boek. Het wordt zo wel erg druk voor die ene mier die zo op zijn rust en ruimte gesteld was...

Voor het lezen

Lees het prentenboek eerst zelf. Het boek gaat over een mier die het heerlijk rustig vindt in zijn eentje. Er komen echter steeds meer dieren bij, ondanks de bezwaren van de mier. Bij elk dier gebruikt de mier andere woorden en uitdrukkingen om aan te geven dat hij niet zit te wachten op al die dieren die erbij willen komen, waaronder: 'Bang van niet', 'Dat gaat 'm niet worden' en 'Ammehoela!'. Als ook nog eens tien lieveheersbeestjes de pagina komen vullen, is het voor de mier echt klaar. Hij bijt de leeuw in de bil, waarna alle dieren geschrokken wegspringen. De mier zoekt een ander, dikker boek met meer ruimte waar hij lekker alleen kan zijn. Of toch niet...

De thema's uit het boek raken aan verschillende ontwikkelgebieden, zoals sociaal-emotionele vaardigheden (Grenzen aangeven: hoe doe je dat? Respecteren de andere dieren de grenzen van de mier? Hoe geeft de mier dit aan? Hoe zal de mier zich voelen?) en rekenvaardigheden (Tellen: hoeveel dieren komen erbij en kun je ze allemaal vinden? Ruimtelijk inzicht: is er echt geen plek voor andere dieren?).

Heb je kinderen in de groep die extra ondersteuning nodig hebben bij het verhaalbegrip? Blader met deze kinderen alvast het boek door. Bekijk de prenten en tel per bladzijde hoeveel dieren erbij komen. Let ook goed op de blik van de mier: hoe klein het dier ook is, aan zijn ogen kun je veel aflezen.

De eerste keer voorlezen

Laat de kinderen de kaft zien en vraag waar zij denken dat het boek over zal gaan. Lees het verhaal vervolgens voor. De mier gebruikt elke keer andere woorden om hetzelfde te zeggen: 'Voor jullie is geen plek!'. Stel de kinderen steeds de vraag: 'Vindt de mier dat er nog plek is voor deze dieren?'. Wanneer de kinderen doorhebben dat de mier telkens hetzelfde zegt met andere woorden, kun je vragen: 'Wat zou de mier nu zeggen?'. Blik aan het einde van het verhaal terug op de woordkeuze van de mier. Op welke verschillende manieren heeft de mier 'nee' gezegd? Bespreek welke uitspraken vriendelijk zijn en welke minder vriendelijk overkomen.

Op een gegeven moment bijt de mier de leeuw in de bil, hoewel dit niet direct uit de tekst blijkt. Vraag de kinderen of zij kunnen zien wat de mier doet en leg uit dat mieren kunnen bijten. Kunnen de kinderen bedenken waarom de mier de leeuw bijt?

Als een mier je bijt, doet dat een beetje pijn en kun je een rood bultje krijgen dat erg kan jeuken.

Gelukkig is het in Nederland vrijwel nooit gevaarlijk als een mier je bijt. Vraag de kinderen: 'Wanneer zou een echte mier jou willen bijten?'

Herhaald voorlezen

Als je het boek vaker voorleest kun je bijvoorbeeld de kinderen laten meetellen hoeveel dieren er al zijn. Ook kun je de kinderen vragen elke keer mee te zeggen wat de mier roept ('Nee, gewoon nee!', 'Geen sprake van'). Bespreek regelmatig hoe de mier zich voelt. 'Hoe zou de mier zich nu voelen, denk je?'. Wijs de kinderen op de ogen van de mier: 'Hoe kijkt de mier?'

Hoeveel plek?

Baken samen met de kinderen een kleine ruimte af met krijt of touw en zet er één stoel in. Vraag eerst hoeveel kinderen er volgens hen in de ruimte passen en laat vervolgens één kind op de stoel plaatsnemen. Vraag steeds opnieuw of er nog iemand bij kan, en laat telkens een volgend kind erbij komen, tot de ruimte echt vol en krap aanvoelt. Stop af en toe tussendoor om te vragen hoe het voelt: is dit nog fijn, is er nog genoeg ruimte, wil je dat er nog iemand bijkomt? Wanneer het écht te vol wordt, sluit je af met de vraag hoe dat voelde, en leg je de link naar het boek: zou de mier zich ook zo gevoeld hebben toen alle dieren er steeds bijkwamen, en wat deed hij toen het hem te veel werd? Let hierbij op dat het een speelse en veilige ervaring blijft. Geef aan dat een kind altijd mag aangeven eruit te willen. Dit sluit tegelijk mooi aan bij het thema grenzen aangeven uit het boek. Doe deze activiteit niet met de volle groep, maar een kleiner groepje kinderen. Dit zorgt voor een veiligere sfeer en maakt dat ieder kind actief betrokken wordt. Zo komt de boodschap beter over.

Is het glas vol?

Neem een leeg glas en doe er samen met de kinderen twee grote stenen in, tot het glas vol lijkt te zitten. Vraag of het nu vol is, en laat de kinderen goed kijken en meedenken. Voeg dan kleinere steentjes toe die tussen de grote stenen in glippen, en vraag opnieuw of het nu wél vol is. Ga vervolgens verder met een handje zand, dat tussen de steentjes door zakt, en sluit af met een scheutje water, dat nog in de kleinste openingen past. Zo ontdekken de kinderen stapsgewijs dat iets vol kan lijken, terwijl er toch nog steeds iets bij kan passen, afhankelijk van hoe groot of klein het is. Dat is precies zoals in het boek, waar de mier al bij één dier dacht dat het boek vol zat, terwijl er uiteindelijk nog veel meer dieren bij pasten.

Samen een boek maken

Maak met de groep het boek na. Eén leerling begint met het tekenen van een dier op een groot vel papier. Dat dier heeft alle ruimte voor zichzelf. Scan het vel in. Laat vervolgens een tweede leerling één of twee extra dieren tekenen en schrijf daarbij in potlood op wat het eerste dier van die nieuwe dieren vindt. Scan het vel in en gum de tekst uit. Nu tekent een derde leerling er nog meer dieren bij. Schrijf opnieuw op wat het eerste dier vindt van de ruimte die steeds voller raakt. Scan het vel in en gum de tekst weer uit. Vervolg dit proces totdat er echt geen nieuwe dieren meer bij kunnen. Print alle gescande bladen en niet deze aan elkaar. Nu heb je als groep een eigen prentenboek gemaakt.

De activiteiten van
deze maand zijn
ontwikkeld door
Iris Wierdsma